

Arrest

nr. 136 453 van 16 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2014.

Gelet op de beschikking van 25 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014 in plaats van 11 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Bulbul op 01/01/1987. U spreekt enkel Arabisch en verklaarde dat u deel uitmaakt van de Al Tarjama stam. U ging naar school tot 18 jaar in Bulbul. In het jaar 2013 werd u door het leger onder dwang meegenomen naar een legerkamp. U weigerde om militaire training te krijgen en u werd in de gevangenis gestoken. U slaagde erin, samen met anderen, te ontsnappen uit het legerkamp en ging terug naar uw dorp. Toen u in uw

dorp was hoorde u de Soedanese autoriteiten aankomen en vertrok u, waarna u een smokkelaar tegenkwam die u hielp naar Tsjaad te vluchten, in maart 2013. Na 1 week in Tsjaad verbleven te hebben ging u naar Libië waar u aankwam op 1 mei 2013. U verbleef ongeveer een jaar in Libië waarna u de boot nam en u aankwam op een voor u onbekende plaats waarna u uw reis verderzette en in België aankwam op 21 mei 2014 waar u de volgende dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw gehoor noch uw Darfurese afkomst, noch uw Soedanese nationaliteit aannemelijk hebt weten te maken.

U verklaarde bij DVZ over de Zuid-Soedanese nationaliteit te beschikken, maar tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u over de Soedanese nationaliteit te beschikken. U verklaarde tijdens het begin van het gehoor op het CGVS dat de enige opmerking die u had over het gehoor bij DVZ was dat u daar niet had gezegd hoeveel de reis u gekost heeft, maar u bevestigde dat u er de hoofdredenen omwille van dewelke u uw land moeten verlaten hebt, kunnen vermelden hebt en dat er geen belangrijke zaken of redenen waren die u niet kunnen vermelden hebt. **Het is dus vreemd te noemen dat u op DVZ verkeerd begrepen werd over iets zo fundamenteels als uw nationaliteit.** Toen u hierop gewezen werd tijdens uw gehoor op het CGVS, zei u dat u uit het zuiden van Soedan kwam en dat u van Soedan afkomstig bent, meer bepaald van Zuid Darfoer (zie gehoorverslag CGVS p.4). U leek het verschil tussen "Zuid Soedan" en "het zuiden van Soedan" niet goed te begrijpen en er moest u op gewezen worden dat Zuid Soedan en Soedan twee verschillende landen zijn, waarop u dan verklaarde van Soedan te komen, van het zuiden van Soedan.

Toen u gevraagd werd in welke staat in Soedan het dorp Bulbul ligt was uw antwoord dat Bulbul bij de wilayah van Nyala hoort en u bevestigde dat dit de officiële naam was van de staat (of wilayah) waarin Bulbul ligt (zie gehoorverslag CGVS p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Soedan opgedeeld is in 18 staten (of wilayahs) en dat de officiële naam van de staat waarin Bulbul ligt, Zuid-Darfoer is en Nyala is de hoofdstad van Zuid Darfoer. Toen u later tijdens uw gehoor op het CGVS nog eens gevraagd werd in welke staat Bulbul ligt, was uw antwoord deze keer, dat het in de staat (of wilayah) Darfoer ligt. Er werd u opnieuw gevraagd of dit de officiële naam was van de staat, waarop u dan zei dat de officiële naam Bulbul Timbisco was (zie gehoorverslag CGVS p.11). Er werd u dan gevraagd of u eens kon uitleggen hoe Soedan opgedeeld was, waarop u verklaarde dat Darfoer, waarvan u verklaarde dat het zowel een naam van een regio als een provincie was, opgedeeld was in 5 staten met bijbehorende hoofdsteden. **Toen u dan gevraagd werd hoe de andere (13) staten van Darfoer heten, was uw antwoord: "De andere ken ik niet, ik heb u het zuiden van Darfoer gezegd, dat is alles"** (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon ook de verdere opdeling van de staten niet uitleggen, u ontkende zelfs dat ze nog verder opgedeeld waren, en verklaarde dan dat de officiële naam van uw staat Bulbul was. Toen u erop werd gewezen dat dit de naam van uw dorp was en er u gevraagd werd in welke staat het ligt, zei u dan weer "het zuiden van Darfoer" (zie gehoorverslag CGVS p.12). Toen er u gevraagd werd welke steden u allemaal kende in Soedan, kon u enkel Khartoem opgeven en u bevestigde dat dit de enige stad was die u kende. U wist ook niet of Soedan aan de zee grenst of niet, u had enkel over de Nijl horen spreken maar u was niet zeker of dat nu een zee of een rivier was. U kon, buiten de partij die aan de macht is in Soedan, geen enkele andere naam geven van een politieke partij in Soedan. Toen er u gevraagd werd welke munten en bankbiljetten en welke waarde die hebben, verklaarde u dat er munten zijn van 2, 3, 4 en 5 "guinea" en bankbiljetten van 10, 20, 50, 300, 400, 500 en 1000. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er in Soedan munten zijn van 1, 5, 10, 20 en 50 piasters (1/100 van een Pound) en biljetten zijn van 1, 2, 5, 10, 20 en 50 Pound. Er werd u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd of u de namen El Umdasai, Murer en Talila kende, u zei dat u deze namen niet kende. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat El Umdasai, Murer en Talila dorpen zijn die in de buurt van het dorp Bulbul liggen, waaruit u verklaarde afkomstig te zijn (zie gehoorverslag CGVS p.14). Toen u gevraagd werd of u de naam Kassala kende, verklaarde u die naam te kennen van een liedje, maar u kon niet zeggen dat het de naam is van een provincie en een stad in Soedan (zie gehoorverslag CGVS p.15).

U gaf tijdens uw gehoor op het CGVS de indruk dat u de vragen over de administratieve opdeling van Soedan en de administratieve opdeling van de regio waarvan u verklaarde afkomstig te zijn niet begreep, en u kon geen enkele keer de correcte naam van de staat waarvan u verklaarde afkomstig te zijn (Zuid-Darfoer) geven en dit terwijl u hiervoor 5 keer de kans kreeg. U kon ook geen enkele naam van een andere staat in Soedan opnoemen en toen u gevraagd werd om alle steden die u in Soedan kent op te noemen, geraakte u niet verder dan Khartoem, de

hoofdstad. U kon ook niet zeggen of Soedan aan de zee grensde of niet, u had enkel horen spreken over de Nijl. U wist ook niet welke biljetten en munten er in omloop zijn in Soedan en herkende 3 namen van dorpen, gelegen in de buurt van Bulbul niet. U had enkel van Kassala gehoord in een liedje dat u kende maar kon niet zeggen dat het zowel de naam van een provincie als de naam van een stad is in Soedan.

U verklaarde te behoren tot de stam Tama, El Tarjama. U verklaarde dat dit een **Arabische stam** was die in Ed El Fursan woont (zie gehoorverslag CGVS p.4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Tarjama in het Arabisch "vertaling" betekent, wat ook zo genoteerd werd door de tolk die aanwezig was tijdens uw gehoor (zie notities tolk, bovenaan eerste bladzijde). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de andere naam voor uw stam die u noemde, Tama, de naam is van een **Afrikaanse stam** die in het Oosten van Tsjaad en het westen van Soedan (Darfoer) leeft en die de taal Tama spreken. Toen u gevraagd werd of u de naam Berti kende zei u dat dit Arabieren zijn en u zei hetzelfde toen u gevraagd werd of u de naam Zaghawa kende. Toen u dan gevraagd werd welke Afrikaanse stammen u kende in Darfoer, begreep u eerst de vraag niet en u wilde weten of de vraag ging over stammen die daar aangekomen waren. Toen u werd gezegd dat de vraag ging over de stammen die daar woonden, wilde u weten of het dan over stammen ging die niet Soedanees zijn. Toen u dan maar gevraagd werd of er Afrikaanse stammen zijn in Soedan, was uw antwoord dat er zulke stammen zijn maar dat u ze niet kent (zie gehoorverslag CGVS p.12-13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat zowel de Berti als de Zaghawa Afrikaanse stammen uit Darfoer zijn. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt ook dat het conflict in Darfoer begon toen twee rebellenbewegingen, de Sudan Liberation Army/Movement (SLM) en de Justice and Equality Movement (JEM) in 2003 een opstand begonnen tegen de Soedanese regering, onder andere omwille van de discriminatie van Afrikaanse Darfurezen door de Soedanese autoriteiten. De Soedanese autoriteiten reageerde hierop door milities te wapenen, de Janjaweed, en dorpen aan te vallen van Afrikaanse stammen in Darfoer. Toen u gevraagd werd naar de oorzaak van de oorlog in Darfoer, kon u enkel zeggen dat het iets is tussen de autoriteiten en de oppositie, u kent de oorzaak niet want "we weten niets over politiek" en u kon niet zeggen wanneer de oorlog begon. U verklaarde ook meermaals dat de Janjaweed rebellen zijn en opposanten die de Soedanese autoriteiten aanvallen omdat ze de regering niet willen. Over de JEM kon u enkel zeggen dat het een beweging is, u had er mensen over horen spreken maar u weet niet goed wat die mensen dan zeiden over de JEM (zie gehoorverslag CGVS p.9-11).

Er dient opnieuw opgemerkt te worden dat uw complete onwetendheid omtrent de situatie in Darfoer, omtrent de rebellenbewegingen die er actief zijn, en uw foutieve verklaringen over de janjaweed ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, Darfurese afkomst en woonplaats te Bulbul. Dat u uw hele leven in Darfoer en Soedan zou gewoond hebben maar dan bijvoorbeeld niet eens weet dat er Afrikaanse stammen bestaan in Darfoer en Soedan is niet aannemelijk. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde vervolgingsfeiten die u situeert in Soedan en Darfoer.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag", van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker het volgende:

"Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze heeft geantwoord op de door verzoeker ingediende asielaanvraag, waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging had in de zin van de Conventie van Genève (zoals deze werd omgezet in intern recht). Dat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat hij geen gegronde vrees had. Terwijl de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen. Het Commissariaat-Generaal besluit om de asielaanvraag van verzoekende partij af te wijzen wegens het niet aannemelijk karakter ervan.

[...]

Verzoekende partij kan hiermee absoluut niet akkoord gaan ! Verzoeker werd uitvoerig geïnterviewd, echter zonder ooit ten gronde te hebben onderzocht waarom verzoeker bepaalde antwoorden gaf. Verzoeker werd niet of niet voldoende geconfronteerd met de beweringen van het CGVS waardoor het CGVS – zoals later zal blijken – verkeerde gevolgtrekkingen doet. Het niet aannemelijk karakter is bovendien een puur subjectieve benadering die niet gesteund kan worden op objectieve feiten. Het CGVS dient zich in hoofdzaak te beperken tot objectieve gegevens. Op geen enkele ogenblik tijdens het interview, is komen vast te staan dat er onvoldoende elementen voorhanden waren om te kunnen beslissen aangaande de dossiers, wel in tegendeel. De redenering van het CGVS komt er op neer dat alle wegen naar Rome leiden, maar men dus om van A naar B te gaan verplicht via Rome moet gaan, hetgeen uiteraard een verkeerde gevolgtrekking is. Verzoekende partij heeft als zwakke persoon, die nooit heeft kunnen genieten van voldoende scholing en ontwikkeling, geen kennis van de administratieve verplichtingen in de landen waar zij verbleef, laat staan van deze van haar nationaliteit, alwaar zij nooit verbleef. Het CGVS gaat verkeerdelijk uit van bepaalde aannames om zich vervolgens hierdoor te laten leiden om de vluchtelingenstatus aan verzoekster te weigeren. Dat uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk gebleken is, minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat zij voldoende redenen hadden en hebben om minstens te vermoeden dat hun leven en/of vrijheid in gevaar is in het land van herkomst.

Dat een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst inderdaad niet steeds als een voldoende voorwaarde geldt om het vluchtelingenstatuut te verkrijgen, maar dat er in bepaalde gevallen sprake moet zijn van 'gegronde vrees' en 'vervolging'. Vervolging hoeft echter niet noodzakelijk te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, het kan ook verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden. Het bewijzen van gegronde vrees is vaak een moeilijke zaak. Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen. Verzoeker heeft echter veel en gedetailleerde informatie gegeven, geantwoord op alle vragen en opmerkingen van het CGVS, zonder enige terughoudendheid. Het CGVS moet echter rekening houden met de sociale, culturele en andere omstandigheden eigen aan de zaak en aan de asielzoeker bij het beoordelen van de aanvraag. Het CGVS(en DVZ) heeft bovendien getracht om op slinkse wijze verzoeker bepaalde woorden in de mond te leggen om zo te kunnen besluiten dat verzoeker niet de waarheid zou zeggen. Dit is treffend bij het land van herkomst van verzoeker. Verzoeker mocht duidelijk melden dat hij van Soedan was. Toen er erd gevraagd ben je dit zeker, van waar kom je in Soedan, Het zuiden? Heeft verzoeker hier positief op geantwoord, zijnde het zuiden van Soedan. Dit werd genoteerd (verkeerdelijk) als ZUID-Soedan. In casu werd de vraagstelling dermate gesteld dat verzoeker, hoewel hij de waarheid verteld, dit gemakkelijk door DVZ en het CGVS kon aangegrepen worden als het leveren van verkeerde informatie – indien ze moedwillig verkeerdelijk werd geïnterpreteerd. Zoals reeds hoger vermeld en hieronder aangetoond, heeft het CGVS onvoldoende rekening gehouden met de eigenheid van de aanvrager, die niet de opleiding heeft genoten, geen eigen land heeft gehad en zich dan ook nooit vertrouwd heeft kunnen maken met administratieve geplogenheden. Het CGVS heeft hiermede geen of minstens onvoldoende rekening gehouden. Het CGVS heeft de plicht om asielaanvragen ten gronde te onderzoeken, niet enkel met het oog op de weigering van de aanvraag, maar net zoals een onderzoeksrechter, met de plicht de waarheid aan het licht te brengen. Verzoeker heeft echter sterk de indruk dat het CGVS niet dit doel voor ogen had bij de behandeling van zijn asielaanvraag. Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong. Uit het interview blijkt duidelijk dat het CGVS op geen enkel ogenblik heeft getracht de waarheid te vinden, laat staan getracht heeft te achterhalen waarom verzoekers hun land hebben verlaten. Verzoekster is formeel, hij verliet zijn land omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Bovendien is de situatie van bepaalde bevolkingsgroepen in Soedan dermate precair dat het CGVS weet of behoort te weten dat de feiten dermate ernstig zijn dat er een nood aan bescherming is, zelf zonder enige melding van de asielzoeker op dat punt. Het CGVS heeft met deze elementen geen of onvoldoende rekening gehouden.

Het CGVS meent verschillende punten te kunnen weerhouden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij in aanmerking moeten komen voor internationale bescherming. Verzoeker zal alle punten overlopen om aan te tonen dat deze redenen op zich individueel maar ook samen geen reden zijn om verzoeker de internationale bescherming te ontfangen. Hoewel vele van deze punten een puur arbitraire beoordeling uitmaken van het CGVS, niet gesteund door feiten of internationale rapporten, kan niet anders dan vastgesteld worden dat verzoeker vele elementen heeft doorleefd, vertelde hoe zij ze heeft ervaren en vaak ook op indirecte wijze te weten is gekomen. Het CGVS gaat bij het grootste deel van haar analyse uit van een zeer westerse benadering, daar waar de samenleving voor verzoekster volledig anders is samengesteld en opgebouwd. Verzoekster kon volgende elementen welke door het CGVS werden weerhouden om de erkenning aan verzoekende partij ten onrechte te weigeren:

[...]

Verzoeker gaf veel informatie maar bij aanvang is er een verkeerde veronderstelling in de identiteit van verzoeker geslopen. Verzoeker heeft dit trachten recht te zetten. Bij aanvang heeft verzoeker duidelijk aangegeven van het van het Zuiden van Soedan kwam, niet uit Zuid-Soedan. Bij het noteren van deze gegevens zijn ernstige fouten gebeurd en is bij DVZ (en bij extensie het CGVS) de indruk geslopen dat verzoeker de ZUID-Soedanese nationaliteit had, hetgeen natuurlijk niet het geval was.

De geboorteplaats en de informatie over de ligging, zijn oorsprong zijn allemaal coherent met de reeds geleverde uitleg over de teweeg gebrachte verwarring.

[...]

Verzoeker gaf nooit aan van ZUID-Soedanese afkomst te zijn, wel dat hij van het Zuiden van Soedan kwam, hetgeen nog steeds het geval is.

Dat verzoeker geen melding heeft gedaan van dit probleem is omdat hij geen Nederlands spreekt, laat staan leest en dus geen enkele kennis had van deze verkeerde interpretatie van zijn afkomst.

Het is dan ook onbegrijpelijk dat de door DVZ gecreëerde verwarring hier tegen de verzoekende partij zou worden gebruikt.

De verklaring van het CGVS dat verzoeker het verschil tussen zuid Soedan en het zuiden van Soedan niet begrijpt, is een bevestiging dat tot op het CGVS verzoeker geen enkel besef had van de gecreëerde verwarring door DVZ.

Hoewel het effectief vandaag 2 verschillende landen zijn, is dit lang niet het geval geweest. Bij de geografie en de kennis van de aanvrager moet steeds rekening gehouden worden met de individuele kennis van de betrokkene, zijn opleidingsniveau etc. Geen enkel element in de bestreden beslissing wijst op het feit dat men hiermee rekening zou gehouden hebben, wel in tegendeel.

[...]

Nyala (نيالا Niyālā) is een stad in [Soedan](#) en de hoofdstad van de regio [Zuid-Darfoer](#) (جنوب دارفور Janūb Dārūr). Er wonen naar schatting een half miljoen mensen^[1]. De stad ligt op een hoogte van 673 m. De belangrijkste industrieën zijn leder- en textielproductie en het verwerken van voedsel.

Ook hier is wederom de verwarring die gecreëerd werd groot. Er werd gevraagd naar de hoofdstad van de regio, deze werd correct gegeven en nadien werd gevraagd of de stad de hoofdstad was, JA HOOFDSTAD (wilaja). Men besluit hierop dat hoofdstad Wilaja is en niet Nyala en Nyala de staat is.

Hier probeert het CGVS alles door elkaar te slaan zonder rekening te houden met het ontwikkelingsniveau van de verzoeker en los van de (bewuste) verkeerde en verwarrende taal die alsdan gesproken werd.

Verzoeker gaf de juiste locatie van zijn dorp weer in de staat (ZUID-Darfoer), toen deze echter (zie beslissing) net erboven werd aangegeven dat verzoeker de staat anders had omschreven. Opnieuw duidelijk dat er problemen zijn met de interpretatie van het CGVS.

Als men polst naar de algemene regionale kennis, (staten), dan opnieuw geeft verzoeker de juiste staat in waarin hij woont en duid hij dat hij de anderen niet kende. Het CGVS meent dat dit ongeloofwaardig is maar laat na te duiden waarom. De loutere stellen dat dit zo is of zou moeten zijn is natuurlijk onvoldoende. Er moet steeds in concreto beoordeeld worden, rekening houdende met alle elementen eigen aan het dossier en aan de persoon van verzoeker.

Een opmerkelijk gegeven heeft zich voorgedaan bij de bespreking van de bankbiljetten en munten.

Verzoeker gaf duidelijk aan welke soort coupures of munten er in omloop waren (eventueel één enkele vergeten vermelden) maar het CGVS doet dit van de hand door te stellen dat de naam van de munten en biljetten verkeerd zou zijn.

Verzoeker betwist dit. De 'BELGISCHE FRANK' werd niet alzo genoemd, soms werd dit cent, frank, ballen Genaamd. Elk dialect heeft zijn eigen interpretatie van de naam van de in omloop zijnde gelden.

Verzoeker wenst echter op te merken dat daar waar ook de raadsman na opzoeken kan bevestigen dat de officiële termen PONDEN en Guinea zijn, dit niet wegneemt dat het CGVS een FUNDAMENTEEL element over het hoofd heeft gezien. De tolk van verzoeker mocht er op wijzen dat

de ARABISCHE termen WEL overeen komen en dat verzoeker dan ook de correcte termen heeft gebruikt. Dat er dus een VERTALINGSPROBLEEM IS. Dat bovendien de door verzoeker gebruikte termen expliciet in Arabisch vermeld staan op de coupures.

De beëdigde tolk mocht volgende melden:

Hierbij vindt u ook een aantal foto's van de Sudanese pond. Er staat telkens duidelijk op dat het om de Sudanese 'Junaih' munteenheid gaat, zoals uw client dat ook bevestigd.

Zie stukken voor afbeelding. Verzoeker vraagt dat dit ter zitting door de aanwezige tolk zou worden bevestigd!

Dat er aldus geen sprake is van verkeerde munteenheid!

Verzoeker wenst zijn verklaringen ook nopens de drie beweerde plaatsnamen bevestigen. Verzoeker kende enkel zijn dorp en hetgeen hij aldaar vernam.

[...]

Verzoeker toonde reeds voldoende aan dat de aannames van het CGVS verkeerd waren en dat er op geen enkele wijze rekening is gehouden met de persoonlijkheidskenmerken, de opleiding etc van verzoeker.

Opnieuw in dit besluit werd hieraan geen enkele aandacht besteed.

[...]

Soedan is samengesteld uit een ongelooflijke veelheid aan stammen en deelstammen. Volgens Wikipedia zijn er zeer veel stammen. (800?)

Het CGVS vergist zich en baseert zich op verkeerde informatie om zich van haar eigen standpunt te overtuigen.

Verzoeker voegt een (vertaalde) (kranten)artikel bij :

Bedreigde stam Terjem in Zuid-Darfur staat terug te trekken uit de National Congress Party en de provinciale overheid op alle niveaus, politiek, uitvoerende en student stam Terjem in een memorandum van protest scherp geformuleerde om hen te vertegenwoordigen bij de overheid, met inbegrip van ten minste (8) constitutionele positie, evenals hun vertegenwoordiging in de regionale overheid, en de wetgevende raad staat. De verklaring gaf de gouverneur een week om aan de eisen te implementeren. De memo wees erop dat in het geval van niet te reageren op hun eisen zal aankondigen de provinciale politieke en regelgevende hun gebied, en de intrekking van alle kinderen van alle locaties Terjem politieke en grondwettelijke. Zoals erkend beholder Mohammed Yacoub schoolhoofd stam Terjem met betrekking tot de eisen, maar hij weigerde om de dreiging en het graafschap partij trekken (<https://translate.google.com/translate?sl=ar&tl=nl&js=y&prev=t&hl=en&ie=UTF-8&u=http%3A%2F%2Fm.radiodabanga.org%2Ffar%2Fnode%2F25681&edit-text=>

De informatie van het CGVS is dan ook verkeerd en vergist zich tussen TURUM en TUNJUR (of Terjem afhankelijk van vertaling).

[...]

Ook hier is aangetoond dat het CGVS zich baseerde of verkeerde informatie om zich van haar eigen gelijk te overtuigen, zonder rekening te houden met de persoonlijke eigenschappen van verzoeker. Er werd bij de analyse van de "vereiste kennis" van verzoeker inzake de Afrikaanse stammen. Bij deze analyse moet rekening gehouden worden met opleiding, opdeling en structuur van de stammen en rurale en andere gemeenschappen, informatiedoorstroming geen van deze elementen werd betrokken in de analyse. Het CGVS beperkt zicht tot subjectieve appreciatie zonder enige objectieve ondersteuning van haar standpunten.

* * *

Wanneer al deze elementen in hun context worden gezien, dan is het duidelijk dat geen van de argumenten van het Commissariaat-Generaal volstaan om te concluderen dat de asielaanvraag van verzoekende partij ongegrond zou zijn.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn/haar voorgaande interviews reeds omstandig uiteenzette en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal slechts haar onwil aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Verzoekende partij verwijst naar de consistente verklaringen in de procedure, en is van mening dat deze op zichzelf reeds het tegendeel bewijzen, nl. dat hij wel degelijk gegronde vrees had voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Verzoeker verwijst trouwens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwisting, waarin duidelijk wordt gesteld dat, zo er twijfel bestaat over bepaalde feiten in het verhaal van verzoeker, of zo er onduidelijkheden ontstaan bij het nalezen van het asielrelaas, de Commissaris-Generaal de plicht heeft te onderzoeken of er vrees voor vervolging bestaat, minstens de geloofwaardigheid van de verklaringen verder uit te diepen.

Verzoekende partij is van mening dat men dient rekening te houden met de feitelijke situatie in het land van herkomst en de persoonlijke situatie. (RvV 29 mei 2008, nr. 12.032, Tijdschrift voor

Vreemdelingenrecht, 2008, afl. 4, p. 285; RvV 22 mei 2008, nr. 11.552, I.c.; RvV 26 november 2008, nr. 19.307, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, 2009, afl. 2, p. 141)

Zij heeft manifeste angst om teruggestuurd te worden en onderworpen te worden aan schendingen van de rechten van de mens.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd."

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vier bijkomende stukken (stukken 3.a - 3.d).

2.2.1. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat en verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Voorts bestaat er geen rechtsregel die bepaalt dat de commissaris-generaal verzoeker op voorhand had moeten confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Waar verzoeker aanvoert dat hij onvoldoende geschoold is, kan hij niet gevolgd worden, daar hij verklaarde tot zijn 18 jaar naar school te zijn gegaan (gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder duidt verzoeker niet *in concreto* aan met welke "*sociale, culturele en andere omstandigheden eigen aan de zaak*" er volgens hem in de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Dat verzoeker "geen eigen land" had en zich nooit vertrouwd heeft kunnen maken met de administratieve geplogenheden, kan evenmin als verschoningsgrond aanvaard worden. Verzoeker ging immers tot zijn 18 jaar naar school en verklaarde zijn hele leven in Bulbul te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 5).

Waar verzoeker stelt dat er in zijn hoofd verwarring was ontstaan omtrent het verschil tussen Soedan en Zuid-Soedan, dient erop gewezen dat redelijkerwijze van iemand die stelt zijn hele leven in hetzelfde Soedanese dorp te hebben gewoond, kan verwacht worden dat hij weet of hij de nationaliteit van Soedan, dan wel van Zuid-Soedan bezit. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaarde

verzoeker dat hij de nationaliteit van Zuid-Soedan bezit (administratief dossier, stuk 12, verklaring 6.a), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat hij de nationaliteit van Soedan bezit (gehoorverslag CGVS, p. 4). Zijn verklaringen op de DVZ werden hem in het Arabisch voorgelezen, dus verzoekers verweer dat hij geen Nederlands kent, is geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid.

Wat betreft de in Soedan gebruikte munteenheid, dient erop gewezen dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde dat er muntstukken van 2, 3, 4 en 5 'Guinee' zijn, alsook biljetten van 10, 20, 50, 300, 400, 500 en 1000 'Guinee' (gehoorverslag CGVS, p. 14). Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt evenwel dat er in Soedan muntstukken van 1, 5, 10, 20 en 50 'piasters' zijn en biljetten van 1, 2, 5, 10, 20 en 50 'pound'. Afgezien van de gebruikte benaming ('Guinee' – 'piasters' – 'pound'), blijkt hieruit reeds genoegzaam dat verzoeker niet op de hoogte is van de gebruikte munten en biljetten in Soedan. Verzoeker heeft niet louter "*eventueel één enkele vergeten vermelden*", zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, doch maakte melding van muntstukken en biljetten met een waarde die in Soedan hoegenaamd niet voorkomt, namelijk 2, 3 en 4 'Guinee' en 300, 400, 500 en 1000 'Guinee'. De informatie die verzoeker dienaangaande bij zijn verzoekschrift voegt (stukken 3.b en 3.c) kan de voorgaande vaststellingen niet weerleggen.

Waar verzoeker verwijst naar de vertaling van een artikel (stuk 3.a) en stelt dat verweerder zich vergist tussen de Turum-stam en de Tunjur- of Terjem-stam, dient vooreerst opgemerkt dat de vertaling van dit artikel zo goed als onleesbaar is en de elementaire regels van de Nederlandse taal schendt. Aldus kan hieruit niet worden afgeleid of verzoekers stelling correct is. Verder dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. De bestreden beslissing wijst immers tevens terecht op verzoekers onwetendheid over de situatie in Darfoer, de rebellenbewegingen, de janjaweed, de Afrikaanse stammen in Darfoer en Soedan, alsook op het feit dat verzoeker geen enkele andere staat in Soedan kan opnoemen, enkel Khartoem kan opnoemen als stad in Soedan, niet weet of Soedan aan de zee grenst, drie genoemde namen van dorpen in de buurt van zijn dorp Bulbul niet kende en van Kassala enkel kon zeggen dat hij ervan gehoord had in een liedje. Dat er in Soedan vele stammen voorkomen (stuk 3.d) wordt niet betwist, doch doet geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Verzoeker ontbeert derhalve zowel de kennis inzake zijn directe als zijn indirecte leefomgeving die kan aantonen dat hij de Soedanese nationaliteit heeft.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS